

Тема. Пересування одиночного бійця на полі бою (перехід, перебігання)

Перехід відбувається прискореним кроком, перебігання — у повний зріст

або пригнувшись короткими перебіжками. Положення зброї під час перебігання — за вибором того, хто перебігає.

Довжина перебігання між зупинками для перепочинку залежить від рельєфу місцевості та вогню супротивника й у середньому має сягати 20–40 кроків.

Що більш відкрита місцевість і сильніший вогонь супротивника, то швидшою

та коротшою має бути перебіжка. На місці зупинки той, хто перебігає, з розбігу

лягає і відповзає трохи вбік, а досягнувши вказаного місця, готується до ведення вогню з метою прикриття просування решти солдат свого підрозділу.

Повільний біг застосовують на довгих дистанціях. Корпус нахиляють уперед дещо більше, ніж під час ходьби. Темп бігу — 150–165 кроків/хв за довжини кроку 70–90 см.

Біг у середньому темпі відбувається вільним маховим кроком. Корпус при цьому тримають з невеликим нахилом уперед. Темп бігу — 165–180 кроків/хв, довжина кроку — 85–90 см.

Швидкий біг застосовують під час перебіжок, вибігання з укриття до бойових і транспортних машин, при розгоні перед подоланням перешкод. Корпус нахиляють уперед більше, ніж під час бігу в середньому темпі, а відштовхування ногою та рух руками проводять енергійно. Темп — 180–200 кроків/хв, довжина кроку — 120–150 см.